

N:o 126.

Af herr **C. J. Öberg**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående vissa frihetsår från skatt till stat och kommun för mindre jordbrukare m. m.

Åtskilliga gånger har min uppmärksamhet varit fäst vid de många svårigheter, det ansträngande arbete och de betydande utgifter, som en del mindre jordbrukare, lägenhetsägare och öfriga, hvilka arbeta för skapandet af egna hem, vid upptagandet af en förut icke odlad mark hafva att kämpa med, då de, utom de dagliga tunga hushålls- och familjebestyren, sträfva för att åt sig och de sina kunna förvärfva en egen torfva, på hvilken oftast svårbrutna och steniga mark de byggt sig en egen bostad och som de med uppjudande af all sin förmåga lyckats få sig upplåten vid något industriellt samhälle eller annat arbetarecentrum; och har jag därvid frågat mig själf, på hvilket sätt man bäst från det allmännas sida kunde i någon mån understödja och uppmuntra en så lofvärd och ur flera synpunkter för nationen så betydelsefull insats i statens kulturella utveckling.

Det myckna släp och de många umbäranden en sådan fattig och af allehanda familjeplikter eljest hårdt anlitad kroppsarbetare samt med honom jämställda hafva att vidkännas i kampen för sin tillvaro ligger i så öppen dag för alla, som följt med deras sträfvanden att få komma under det egna taket, att någon vidlyftig och utredande belysning häraf synes mig icke vara erforderlig för att riktigheten af min iakttagelse skall erkännas, hvarför jag inskränker mig till att angifva ett af de sätt, på hvilket, enligt mitt förmenande, man från statens sida här kunde och borde träda hjälpande emellan.

Om de mindre jordbrukare, lägenhetsägare och egnahemsägare, som jag här ofvan berört, under de tre eller första fem åren vore, därest de

sådant önskade, för den nyupptagna jorden befriade från utgörande af all för densamma till stat och kommun genom eljest åsatt taxering utgående skatt, skulle detta helt säkert mötas och mottagas med mycken tack-sägelse och erkänsla.

Jag har därför tänkt mig, att, för ändamålets vinnande, bevillningsförordningen borde erhålla den förändrade lydelse, att vederbörande taxeringsmyndigheter härtill skulle äga rätt att pröfva och afgöra framställning om skattebefrielse.

Då denna fråga, som jag härmed tillåtit mig väcka på tal, är af beskaffenhet att den kräfver utredning, om och på hvad sätt den sak, jag här åsyftat, skall kunna genomföras, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utreda och för Riksdagen framlägga förslag, på hvad sätt mindre jordbrukare, lägenhets- och egnahemsägare må kunna medgifvas vissa frihetsår från skatternas utgörande till stat och kommun.

Stockholm den 28 januari 1904.

C. J. Öberg.